

ne nå frem til, at det kan anbefales? Vi er da nødt til at starte et sted.

Det er det, den her regering har gjort, fordi både Venstre og De Konservative har et brændende ønske om, at det her skal være en realitet. Der skal være en mulighed for, hvis man har kræfterne til det, at vælge, at man kan hjemmetræne sit hjerneskadede barn, men samtidig skal der også være et reelt alternativ til det, nemlig at det offentlige også har en vifte af behandlingsmetoder, således at man hele tiden kan give det enkelte barn den bedst mulige behandling. Det er det, regeringen ønsker. Hvordan i alverden kan man være imod, at regeringen ønsker det?

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Man kunne vælge at sige: Vi laver et forsøg, hvor vi finder nogle familier, som er interesserede i det her, og under sagkyndig bistand får vi undersøgt, hvordan metoderne virker. Men det er ikke det, der er tilfældet. Man åbner op for, at de kommuner, der har lyst til det, kan afgøre, om de tror på, at det her virker, eller om de tror på, at det er skadeligt. Derfor vil jeg gerne have lov til at gentage mit spørgsmål.

Hvis man har nogle metoder, som Det Konservative Folkeparti og Folketinget i øvrigt mener er så usikre, at det ikke kan vides, om de gavner eller skader børnene, ønsker Det Konservative Folkeparti så at lægge det ud til kommunerne at afgøre, om det er behandlingsmetoder, der ønskes, og mener Det Konservative Folkeparti så, det er det rigtige sted? Er det der, kompetencen ligger til at afgøre, om de her metoder er nogle, der gavner, eller nogle, der skader børnene?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Der er jo ingen tvivl om, at man er nødt til at køre forsøgsordninger på den måde, det nu kan lade sig gøre. Der er heller ingen tvivl om, at man lokalt bedst kan vurdere og aftale, i samarbejde med familien, i samarbejde med forældrene, hvordan man gør det her, og hvad man skal være opmærksom på; at det her er en forsøgsordning. Det foregår langt bedre lokalt, end at vi i Folketinget skal sidde og gøre det, for det skal vi ikke.

Men det er vores ønske, at den her ordning bliver gjort permanent, og jeg kan forstå, at det er oppositionen enig i. Vi tager bare det forbehold, at vi siger, vi ikke vil gøre den permanent,

og vi vil ikke pålægge kommunerne, at de skal gøre det, før vi kan få en anbefaling af metoderne.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Thomas Krog.

Thomas Krog (SF):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i SF ønsker, at alle former for erfaringsopsamling, alle former for forskning og alle former for dokumentation af, om de her metoder virker eller ej, skal understøttes, og vi vil gerne være med til, at det sker så hurtigt som muligt.

Vi undrer os meget over, at der åbenbart er et flertal, som mener, at den bedste kompetence, den største ekspertise til at afgøre, om de her metoder virker eller ej, ligger ude i den kommunale sagsbehandling.

Det er efter SF's mening uholdbart på sigt at fortsætte den eksisterende forsøgsordning, og det er det af to grunde. Den ene er forskelsbehandlingen, og den anden er retssikkerheden.

Jeg synes, det er åbenlyst, at vi kan have en familie i en kommune, der snakker med en anden familie i nabokommunen, hvor den første familie får et tilbud, som de mener virker og faktisk kan give deres barn et bedre liv, at de siger til familien i nabokommunen: Er det ikke en idé for jer? Så går den anden familie til kommunen, som siger, at det tilbud har vi ikke. Det er da forskelsbehandling, der er til at få øje på. Det er den forskelsbehandling, om hvilken der åbenbart er et flertal her, der siger vi hellere må fortsætte med nogle år endnu. Det synes vi i SF er besynderligt.

Omkring retssikkerheden synes jeg, det er åbenlyst, at man, hvis man får sådan en afgørelse fra en kommune, så i alle tilfælde skal have mulighed for at klage til en ankeinstans, som i hvert fald ikke i første omgang har de økonomiske briller på, fordi den skal have de kommunale budgetter til at hænge sammen. Den mulighed fratager man også familierne i den forsøgsordning, som kører i øjeblikket.

Kl. 13.35

Vi står her med en rapport fra Marselisborg-Centret, der viser, at det er hjemmetræningen, der med stor sandsynlighed giver muligheden for at forbedre de her børns levevilkår. Det er klart, at man som forældre er meget optaget af, at børnene – vi er vel alle sammen optaget af vores børn – skal have så gode muligheder som